

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

Forhandlingen genoptoges.

H. L. Møller: Da den højtærede Udenrigsminister sidste Gang havde Ordet, faldt der ogsaa en Bemærkning af til mig i Anledning af den Henvendelse, jeg havde rettet til ham om Forholdet mellem Danmark og Tyskland. Denne Bemærkning gik kort og godt ud paa, at den højtærede Minister ikke havde andet at sige, end hvad han allerede forud havde erklæret. Jeg har altsaa intet at takke den højtærede Minister for. Men skønt jeg nu finder, at min Henvendelse til ham var formet netop saaledes, at den kunde have været besvaret med en Udtalelse fra den højtærede Minister uden at skade nogen god Sag, anser jeg det dog for det mest loyale at afholde mig fra enhver Kritik af den højtærede Ministers Holdning i al Almindelighed.

Derimod var der et enkelt Spørgsmaal i min forrige Henvendelse, som den højtærede Minister efter min Formening ikke kan slippe for at faa stillet paa ny. Det Spørgsmaal blev stillet, forekommer det mig, saa klart og bestemt, at det meget godt kunde have motiveret en særskilt Erklæring fra den højtærede Ministers Side. Jeg ser ingen Grund til ikke at gentage det, idet det drejede sig om et udelukkende indenrigsk Forhold, om jeg saa maa sige, et Forhold, hvor diplomatiske Hensyn umuligt kunne have noget at betyde, saavidt jeg kan se. Det var et indenrigsk Anliggende, for saa vidt som Spørgsmaalet angik to Meddelelser til den danske Almenhed, der af mange formodedes at stamme fra Udenrigsministeriet. Det forekommer mig, at dette særlige Spørgsmaal var stillet saa klart og bestemt, at jeg ikke kan forstaa, hvorledes den højtærede Minister helt kunde undgaa at svare paa det. Jeg tillader mig derfor at gentage det. Det drejede sig om to Meddelelser. Den ene blev udsendt gennem Ritzaus Bureau i Anledning af Kejserbesøget i København. Den gav en Forklaring paa Begivenheder, der kort i Forvejen havde fundet Sted i Sønderjylland. Den forklarede disse Begivenheder, ikke som Udvisninger, men kun som Pladsbortvisninger, og undskyldte dem med, at disse Pladsbortvisninger havde

fundet Sted, fordi de paagældende unge Menneskers Husbønder havde taget Del i ildesindede Demonstrationer. Den anden Meddelelse indeholdtes i Berlingske Tidende for 9. September. Deri omtaltes noget, der skulde have tildraget sig i en bestemt Egn af Sønderjylland, hvor et stort Antal Optantsønner, i Modsætning til tidligere, skulde have faaet deres Ansøgninger om Naturalisation bevilgede. Det hedder i den Anledning i Berlingske Tidende: „Fra autoritativ Side kunne vi bekræfte denne Meddelelses Rigtighed.“ Jeg gentager altsaa mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han under en eller anden Form bærer Ansvar for disse Meddelelser eller for en enkelt af dem? Den ene forekommer mig i sin Form at være stødende for den danske Almenhed, den anden viste sig at være vildledende, for saa vidt som den straks efter blev dementeret af Schleswigsche Grenzpost i Haderslev. Jeg finder, at der er al rimelig Grund for den højtærede Minister til enten, hvis han ikke har Ansvar for disse to Meddelelser, hvad jeg helst vil tro, at fralægge sig det, eller, hvis han paa en eller anden Maade skulde have et Ansvar, at gøre en Undskyldning derfor. I sidste Tilfælde tror jeg, jeg taler paa manges Vegne, naar jeg siger, at Almenheden helst vil være fri for den Slags Meddelelser fra Udenrigsministeriet, og at vi ville foretrække i lignende Tilfælde selv at bruge vore Øjne og vore Ører og vor Forstand til at stave og lægge sammen, hvad vi læse os til i Aviserne, fremfor at faa en saadan Vejledning fra Udenrigsministeriet.

Jeg gaar derefter over til at tale om to Spørgsmaal, som der er særlig Anledning for mig til at fremdrage. Jeg skal gøre det „roligt, sagligt og besindigt“, saaledes som Regeringsflertallet jo nu, i Modsætning til de gode gamle Dage, helst vil have, at den Slags Ting skulle behandles.

Det ene Spørgsmaal er blevet draget frem under Forhandlingerne her i Salen forleden Aften af den ærede Ordfører for Folketingets Venstre (Zahle). Den ærede Ordfører gjorde sig da til Talsmand for det Krav, der i den sidste Tid er rejst med fornyet Styrke, om Oprettelsen af et Handelsministerium. Det var et interessant Tidernes Tegn, at dette Spørgsmaal denne Gang blev rejst fra en saadan Side. Alle de Gange det tidligere er blevet rejst her i Rigsdagen, har dette Krav, saa vidt jeg kan se, kun fundet